

IÓNA

Easumhlaíocht Ióna agus a Toradh

1 Labhraíodh briathar an Tiarna le Ióna, mac Aimití: ²“Éirigh! Gread leat go dtí cathair mhór Nínivé agus fógair oracal ina haghaidh, mar tá mallaitheacht a háitritheoirí tar éis éirí aníos os mo chomhair.” ³D’éirigh Ióna ach bhí sé meáite ar theitheadh go Tairsís ó láthair an Tiarna. Chuaigh sé síos go Iopa, mar sin, agus fuair sé long ann a bhí ar tí dul go Tairsís; d’íoc sé an táille agus chuaigh sé ar bord chun taisteal go Tairsís i gcuideachta na foirne ó láthair an Tiarna.

⁴Ach scaoil an Tiarna gaoth láidir amach thar an bhfarraige agus d’éirigh stoirm chomh mór sin gur dhóbair don long titim as a chéile. ⁵Tháinig scanradh a n-anama ar an bhfoireann agus d’impigh gach duine díobh os ard ar a dhia féin cabhrú leo; agus, chun an long a éadromú dóibh féin, theilg siad amach san fharraige a raibh ar bord. Idir an dá linn, áfach, bhí Ióna tar éis dul síos i mbroinn na loinge agus bhí sé ina luí ansin agus é ina shámhchodladh. ⁶Tháinig an captaen chuige agus lig sé béic air: “Hóigh! An i do chodladh atá tú! Éirigh aniar agus glaoigh ar do dhia! B’fhéidir go gcuimhneoidh an dia seo agatsa orainne agus nach gcaillfear sinn.”

⁷Dúirt foireann na loinge le chéile ansin: “Téanaigí; caithimis crainn chun a fháil amach cé air a chuirfimid milleán na tubaiste seo atá tar éis teacht orainn.” Mar sin de, chaith



siad crainn agus thit an crann ar Ióna. ⁸Dúirt siad leis ansin: “Inis dúinn cé is ciontach leis an mí-ádh seo a theacht orainn. Cad é an fuadar atá fútsa? Cad as duit? Céard í do thír dhúchais? Cér díobh thú?” ⁹“Eabhrach is ea mé,” an freagra a thug sé orthu, “agus is é an Tiarna, rí na bhflaitheas, an té a rinne an fharraige agus an talamh tirim, a adhram.”

¹⁰Bhuail eagla a gcaicinn an fhoireann ansin agus dúirt siad leis: “Céard é seo atá déanta agat?” Bhí a fhios acu, dar ndóigh, ón scéal a d’inis sé dóibh, go raibh sé ar a theitheadh ó láthair an Tiarna. ¹¹“Cad a dhéanfaimid leat,” d’fhiafraigh siad de ansin, “chun go suaimhneodh an fharraige dúinn?” Is amhlaidh a bhí an fharraige ag éirí níos stoirmiúla i gcónaí. ¹²“Tógaigí suas mé,” ar seisean leo, “agus caithigí isteach san fharraige mé agus suaimhneoidh sí daoibh ansin. Óir is maith atá a fhios agam gur mise faoi deara an stoirm mhór seo a theacht oraibh.”

¹³Mar sin féin lean na mairnéalaigh leo ag rámháocht go tréan le súil go bhféadfaidís an long a thabhairt ar ais go dtí an mhórhír ach ba shaothar in aisce acu é, mar bhí an fharraige ag éirí níos stoirmiúla fós ina n-aghaidh. ¹⁴Mar sin de, d’agair siad an Tiarna agus ghlaigh siad amach os ard: “Ná cailtear sinne, a Thiarna, toisc sinn a bheith páirteach i gcinniúint an fhir seo; ná cuir inár leith gur dhúnmharaíomar duine neamhchiontach; óir, is de réir mar a thogair tú féin amháin, a Thiarna, atá na cúrsaí seo mar atá siad.” ¹⁵Ansin thóg siad Ióna suas agus chaith siad isteach san fharraige é. Ar an toirt suaimhníodh fraoch na farraige. ¹⁶Dá thoradh sin tháinig eagla nár bheag ar an bhfoireann roimh an Tiarna; d’ofráil siad íobairt dó agus thug móideanna.



2 Ansin shocraigh an Tiarna go ndéanfaidh iasc mór Ióna a shlogadh siar ina chraos agus chaith Ióna trí lá agus trí oíche i mbolg an éisc. ²Ghuigh Ióna as bolg an éisc chun an Tiarna, a Dhia, ³mar a leanas:

Salm Buíochais

“Nuair a bhí mé i gcrúachás,
scread mé ar an Tiarna,
agus thug sé cluas do mo ghuí;
ó bhroinn an Bháis ghlaigh mé ort
agus d’éist tú le mo ghuth.

⁴Theilg tú mé síos san aibhéis,
i ndoimhneacht na farraige,
mar ar thimpeallaigh an díle mé,
agus mar a raibh do thonnta agus do shaoistí uile
ag madhmadh tharam.

⁵Dúirt mé liom féin, mar sin:
‘Tá mé díbeartha as do láthair.
Conas a gheobhaidh mé radharc arís
ar do Theampall naofa?’

⁶Bhí na huiscí do mo chiorclú,
agus mé i mbaol mo mhúchta;



bhí an duibheagán ag brú isteach orm ó gach taobh
 agus chuaigh mo cheann in ascar san fheamainn.

⁷ Síos liom go fréamhacha na sléibhte;

bhí barraí fhearann an Bháis

á ndaingniú orm feasta choíche.

Ach tharraing tusa aníos as an bPoll mé

go beo beathach,

a Thiarna, a Dhia liom!

⁸ Agus mé ag dul i laige le giorra anála,

chuimhnigh mé ar an Tiarna

agus tháinig m'achainí chugatsa,

chomh fada le do Theampall naofa:

⁹ Go n-éirí lucht adhartha íol gan éifeacht

as a mbaothdhílseacht dóibh.

¹⁰ I dtaca liomsa de, áfach

ofrálfaidh mé íobairt duit

mar aon le caintic bhúochais;

agus comhlíonfaidh mé na móideanna a thug mé.

Is don Tiarna is dleacht

an fhuascailt a dhéanamh.”

¹¹ Ansin labhair an Tiarna leis an iasc agus ar an bpointe sceith sé Ióna aníos ar an talamh
 tirim.



Géillleadh Ióna: Aithrí na Nínivéach

3 Labhraíodh briathar an Tiarna le Ióna athuair: ²“Éirigh! Gread leat go dtí cathair mhór Nínivé agus fógair ina haghaidh an t-oracal a thabharfaidh mé duit.” ³D’éirigh Ióna ach an uair seo as go brách leis go Nínivé faoi mar a d’ordaigh an Tiarna dó. Dar ndóigh, cathair as cuimse mór ba ea Nínivé; thógfadh sé trí lá ó dhuine í a thrasnú.

⁴Isteach le Ióna sa chathair agus is ar éigean a bhí turas aon lae amháin siúlta aige agus an t-oracal seo á fhógairt aige: “I gceann daichead lá eile scriosfar Nínivé,” ⁵nuair a chreid muintir Nínivé i nDia. D’fhógair siad troscadh agus chuir siad go léir, idir uasal agus íseal sacéadach orthu féin.

⁶Nuair a chuala rí Nínivé an scéal, d’éirigh sé ina sheasamh óna ríchathaoir, bhain a fhallaing ríoga de, chuir sacéadach air féin agus shuigh síos sa luaitheach. ⁷Ansin chuir sé an forógra práinneach seo á chraoladh ar fud Nínivé: “Forógra an rí agus a mhóruaisle: Ná blaiseadh duine ná ainmhí, táin ná tréad aon ní; ná hithidís bia, ná hólaidís uisce. ⁸Cuireadh idir dhaoine agus ainmhithe sacéadach orthu féin agus glaoidís os ard ar Dhia. Tréigeadh cách a ndrochiompar agus cuiridís díobh an lámh láidir. ⁹Cá bhfios ná go ndéanfadh Dia athchomhairle agus go dtiocfadh aithreachas air agus go n-imeodh an fhearg de agus nach gcaillí sinne?” ¹⁰Chonaic Dia cad a rinne siad agus conas mar a thréig siad a ndrochiompar. Mar sin de, tháinig aithreachas air i dtaobh na tubaiste a bhí sé tar éis a bhagairt orthu agus níor chuir sé i gcrích í.



Cantail Incháinte Ióna: Il trócaire Dé

4 Bhí Ióna an-mhíshásta leis seo agus tháinig fearg air. ²Ghuigh sé chun an Tiarna mar a leanas: “Och ochón, a Thiarna! Nach é sin go díreach an rud a dúirt mé a tharlódh, nuair a bhí mé i mo dhúiche féin? Sin é an fáth ar theith mé faoi dheifir go Tairsís de chéaduair. Ba mhaith ab eol dom gur Dia truachroíoch agus trócaireach thú, mall chun feirge agus lán de bhuanghrá agus gurb aithreachas duit an t-olc. ³Mar sin de, a Thiarna, achainím ort anois m’anam a bhreith uaim; óir, is fearr dom mo bhás ná mo bheatha.”

⁴“An ceart duit, dáiríre, bheith chomh feargach sin?” arsa an Tiarna leis.

⁵D’imigh Ióna leis agus chuir sé faoi ar an taobh thoir den chathair. Thóg sé botháinín dó féin ann agus shuigh sé síos faoina scáth; d’fhan sé ansin chun go bhfeicfeadh sé cad a tharlódh sa chathair. ⁶Ansin shocraigh an Tiarna Dia go bhfásfadh planda suas os cionn Ióna chun fothain a thabhairt dó i dtreo go bhfaigheadh sé faoiseamh éigin óna anró.

Ábhar mór áthais do Ióna ba ea an planda seo. ⁷Ach an lá dár gcionn, le breacadh an lae, shocraigh Dia go ndéanfadh péist éigin ruathar ar an bplanda agus go bhfeofadh sé.

⁸Nuair a d’éirigh an ghrian, shocraigh Dia go n-éireodh gaoth loiscneach anoir; rud eile, bhí an ghrian ag doirteadh anuas ar chloigeann Ióna sa chaoi gur tháinig laige air agus gur ghuigh sé go bhfaigheadh sé bás, á rá: “Is fearr dom mo bhás ná mo bheatha.”

⁹Dúirt Dia leis ansin: “An ceart duit, dáiríre, bheith chomh feargach sin mar gheall ar an bplanda?” “Is ceart go deimhin,” d’fhreagair Ióna, “is ea agus chomh feargach sin le bás a fháil dá bharr.” ¹⁰Dúirt an Tiarna: “Is trua leatsa an planda seo cé nár chuir tú aon dua ort féin leis agus nach tusa a chuir ag fás é; phéac sé aníos ó fhréamh san aon oíche



amháin agus d'fheoigh sé an oíche chéanna. ¹¹ Agus nach ceart trua a bheith agamsa do Nínivé, an chathair mhór sin, ina bhfuil breis agus céad is fiche míle duine nach eol dóibh conas rogha a dhéanamh idir an mhaith agus an t-olc gan trácht ar na beithígh gan áireamh atá inti?"

